

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет

МАТЕРІАЛИ

III Міжнародної
науково–практичної конференції

„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ”

*Частина 2. Природничо-математичний
та суспільно-гуманітарний напрями*

19-20 травня 2010 року
м. Рівне

ББК 72
УДК 001+37+316.3
Н-34

**НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА
МОЛОДИХ: Матеріали III Міжнародної науково–
практичної конференції студентів, педагогів,
психологів та молодих науковців. Частина 2.
Природничо-математичний та суспільно-
гуманітарний напрями. – Рівне: РВВ РДГУ. – 2010. –
150 с.**

Програмний комітет:

Постоловський Руслан Михайлович – канд.іст.наук, проф., ректор – **голова оргкомітету**
Поніманська Тамара Іллівна – канд.пед.наук, проф., проректор з наукової роботи РДГУ – **заступник голови оргкомітету**;
Гон Максим Мойсейович – докт.політ.наук, проф.;
Павелків Роман Володимирович – докт.психол.наук, проф.;
Пальчевський Степан Сергійович – докт.пед.наук, проф.;
Сяський Андрій Олексійович – докт.техн.наук, проф.;
Войтович Ігор Станіславович – канд.пед.наук, доц.;
Воробйова Ірина Анатоліївна – канд.пед.наук, доц.;
Галатюк Юрій Михайлович – канд.пед.наук, проф.;
Галуха Любов Юріївна – канд.іст.наук, доц.;
Каштан Сергій Степанович – канд.техн.наук, доц.;
Максимцев Юрій Романович – канд.фіз.-мат.наук, доц.;
Павелків Віталій Романович – канд. психол. наук, доцент
Черніговець Тетяна Іванівна – канд.пед.наук, доц.;
Черній Алла Леонідівна – канд.політ.наук, доц.

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол №9 від 29.04.2010р.)

У багатьох країнах Європи з'явився передрук книги у різних варіантних версіях, в яких головний герой був приречений на зневагу як сила, що пов'язала свою діяльність з дияволом. Таким спрямуванням твір викликав поштовх до морального очищення людини. Однак згодом Фауст став символом боротьби за звільнення від утисків, зразком людини, що прямує до пізнання таємниць світу. Приблизно на такому ж рівні трактує Фауста, наприклад, Лесінг, та ще й близько 70 німецьких письменників різних часів, а також багато художників і композиторів, для яких він став зразком для наслідування. У період "Бурі і натиску" Фауст залишався символом цієї течії, представником її ідеалів, ідей визволення людини від аморальних і фізичних утисків. [3, 466]

Розглядаючи силу слова Гете, варто порушити ще одне важливе питання, що також маловивчене сьогодні, питання, яке також стосується особливостей стилю письменника. Гете один з перших, на прикладі своєї творчості, прокладав шлях до так званої "універсальної мови". Як вчений-природодослідник і філософ складні наукові проблеми висловлював ясно, чітко, загальнорозумілою мовою, доступною для сприйняття кожної пересічної людини. Така, започаткована Гете, система уніфікованої мови знайшла згодом послідовників, стала об'єктом подальших досліджень.

Універсальна мова – найбільш інтелектуальне досягнення часу, покликана до життя усім багатогранним розвитком – науковим, духовним, культурним, національним як об'єктивна необхідність. Її розвиток продиктований процесами демократизації суспільства у переважній більшості цивілізованих країн світу. Та й сама мова в такий спосіб впливає на розвиток демократизації.

Сучасні німецькі лінгвісти В. Райнгардт, К. Келлер, Ц. Нойбардт розглядають питання ідеальної мови на загальнономовному ґрунті. Вони підкреслюють, що між загальною та науковою мовами немає нездоланих перешкод. Побутовою мовою можна говорити про складні процеси науки. Г. Рідігер стверджує, що найкращим варіантом могла б бути ідеальна мова, яка будується на об'єднанні усіх мовних стилів. [5, 34]

Використання термінів допомагає письменникові підкреслити актуальність проблеми, визначити характеристику епохи, підняти на вершину дотогочасні досягнення, які є результатом розвитку людського інтелекту. У наведених наукові теми: *Philosophie* "філософія", *Teologie* "теологія", *Juristerei* "юриспруденція", *Medizin* "медицина" він вкладає узагальнене поняття. Наприклад, термін "філософія" не несе в собі значення якоїсь окремої філософської течії, окремого напрямку чи періоду її розвитку, а всю сукупність дотогочасних досягнень у сфері філософії і людської думки загалом. [2] Слово *Zueignung* – "присвята" вжито письменником у широкому розумінні цього слова, в його узагальненому значенні, яке тут виступає у ролі конкретного терміна. Синоніми до цього слова *Widmung* "присвята", "особиста присвята", а також *Darbringung*, *Schenkung* вказують на звужене значення, що не відповідало б масштабу твору. [5, 63]

Наведемо ще деякі терміни (їх кількість становить близько 350 одиниць), використані у "Zueignung" ("Присвята"), у "Prolog im Himmel" ("Пролог у Небі") та в окремих частинах твору, які вимагають устороннього, підходу для їх семантичної інтерпретації: *Versuch*, *Zug*, *labirintisch*, *Geisterreich*, *Wirklichkeit...* *Paradies Helle*, *Wirkung*, *Wandel*, *Welt – Welten*, *Himmelslicht*, *Vernunft*, *Gott*, *Pathos*, *Doktor*, *Tollheit*, *Ferne*, *Klarheit*, *Geist*, *Triumph*, *Geselle*, *Philosophie*, *Juristerei*, *Medizin*, *Teologie*, *Magister*, *Pfaffen*, *Laffen*, *lehren*, *Gut*, *Herrlichkeit der Welt*, *Ehre*, *Magie*, *Geheimnis*, *Wirkungskraft*, *Sammen*, *Papier*, *Himmelslicht*, *Instrument*, *Hausrat*, *Lebensregung*, *lebendiges Streben*, *der Mensch*, *der Moder - gnulicmь*, *Studierstube*, *das weite Land*, *Nostradamus*, *Makrokosmos – Makrokosmos*, *das Weltall*, *der Sinn*, *Seele*, *wirkende Natur*, *der Weise*, *Sinn*, *Morgenrot*, *Himmelskraft*, *durchklingen*, *Schauspiel*, *Natur*, *Erdgeist*, *Schiffbruch*, *es dampft*, *eratmen*, *Lampe*, *Übermensch – Supermann*, *Lebenstiefen* та ін. [6]

На основі проведеного у статті аналізу зробимо такі висновки, що Гете насправді випередив свій час, вийшовши навіть за рамки Просвітництва, і вже у другій частині "Фауста" вільним словом закликав до звільнення людини, до практичного переосмислення ідей. Дуже влучно характеристику Гете знаходимо у вислові Г. Гайне, який високо цінував найбільшого національного поета Німеччини: "Геніальність Гете у "Фаусті" проявилася в тому, що він взяв для своєї поеми сюжети народного переказу. Гете зумів втілити в них чаяння німецького народу". [1, 82]

Коли говоримо, що Гете належав до найкращих письменників – представників своєї нації, то маємо на увазі його особливо важливий вплив на накреслення подальшої перспективи розвитку народу. Він вірив і був переконаний, що народ, керований ідеями розуму і гуманістичними принципами, досягне єдності і свободи. Ці ідеї лягли в концепцію загальнонародного процесу "Бурі і натиску" і вже у "Фаусті", піднявши на загальнонародний рівень конфліктну ситуацію між новим сучасним суспільством, яке народжувалося, та середньовічним (наприклад, "Пролог у Небі"), став на переможному боці першого.

Дослідження внутрішньої сили слова Гете дало змогу розглянути і оцінити по-новому його письменницький талант, велику майстерність, здатність за допомогою глибини слова, зокрема сили наукового терміна, підняти на особливо значущу висоту найважливіші питання суспільного і морального розвитку, уміння розкрити через невичерпні можливості слова все багатство інтелектуального життя та сутність вічних ідей.

Список використаних джерел

1. Аникст А.А. Гете и Фауст. От замысла к свершению. – Москва, «Книга», 1983. С. 74 – 92.
2. Гете Йоганн Вольфганг. Фауст. Переклад Б. Пастернак. – К., 1989.
3. Жирмунский В.М. Период "Буря и натиска"; Творческая история "Фауста" Гёте // Жирмунский В.М. Очерки по истории классической немецкой литературы. Л., 1972. С. 466–479.
4. Клиnger Ф.М. Фауст, его жизнь, деяния и низвержение в ад. М.; Л., 1961. С. 43 - 58.
5. Лещук Т. В царині мовного інтелекту. Просвіта. Світ культури. – Львів, 1996. С. 34 – 41., С. 58 – 69.
6. Duden: Großwörterbuch, Duden. – München: KG, 202. – 1054 S.

ХАРАКТЕРИСТИКА ФАБУЛЬНОГО ТЕКСТУ З ПОГЛЯДУ ЙОГО ДІАЛОГІЧНОСТІ

**Козлюк Н.В., студентка, Михальчук Н.О., канд.психол. наук, професор
Рівненський державний гуманітарний університет**

Велика кількість визначень тексту як психологічної, лінгвістичної та семіотичної категорії зумовила виникнення багатьох аспектів його аналізу, різних методик дослідження (Р.Барт, М.М.Бахтін, А.А.Брудний, Ю.М.Лотман, О.М.Шахнарович та ін.).

Ґрунтуючись на концепції діалогічного розуміння М.М.Бахтіна, ми розглядаємо текст учасником опосередкованого діалогічного спілкування автора з читачем і акцентуємо увагу на його внутрішньо текстових компонентах: цілісності, зв'язності, структурності, інформативності і подільності. Інформативність в основному втілює в собі образ і позицію автора твору та його спрямованість на читача. Н.В.Чепелева зауважує, що категорія інформативності реалізується у когнітивному, рефлексивному та регулятивному планах інформації (для творів художньої літератури когнітивний план інформації, який включає фактологічну і теоретичну інформацію, не є характерним). Рефлексивний план інформації представляє автора твору і реалізується через суб-ективну модальність або через гаму загальнозмістової інформації (І.Р.Гальперін). Регулятивний план інформації представляє читача твору і втілюється в регулятивно-антиципуючій та регулятивно-ретроципуючій інформації, основна функція яких – керувати процесом сприймання і розуміння твору читачем (Н.В.Чепелева)[1, с 14].

Теоретичні положення праць В.О.Бородіної, Т.М.Дрідзе, Л.І.Жабицької, Н.В.Чепелевої сприяли об'єктивному визначенню глибинної структури обраних для дослідження художніх текстів із метою виявлення внутрішніх залежностей і відношень між їх елементами. Розглянувши всі вищесказані праці ми дійшли до таких теоретичних узагальнень:

1) розуміння художнього тексту передбачає визначення його смислової структури, опорних тем;

2) співвідношення елементів зовнішньої та внутрішньої структури допомагає читачеві зрозуміти спрямування авторської думки при розкритті теми тексту (за Л.С.Виготським, як відбувається "боротьба емоцій матеріалу та емоцій форми");

3) глибокий смисловий аналіз включає розгляд способів вираження рефлексивного інформаційного плану (аналіз стилістичних та мовних засобів) та регулятивного інформаційного плану (співвідношення авторського тексту з власними думками, знаннями, почуттями, встановлення зв'язків між ними, повернення до раніше прочитаного з метою переосмислення, глибшого розуміння твору) [2, с 235].

З погляду комунікативної спрямованості тексту категорія діалогічності забезпечує залучення читача у спільний з автором пошук істини, орієнтацію на співтворчість, прагнення контактувати з читачем, що виражається у варіативності матеріалу розуміння, у можливості іншого підходу до розуміння змісту, тому що "лише особистісне залучення читача робить текст твором" (М.М.Бахтін). Детальний аналіз прояву діалогічності в тексті показав, що вона дуже багатогранна і включає всі мовні засоби – лексичні, синтаксичні, морфологічні тощо, які спрямовані на реалізацію діалогічної взаємодії автора твору з читачем [4, с88]. Поділяючи думку Н.В.Чепелевої стосовно визначення діалогічних характеристик тексту, окреслюємо такі провідні характеристики діалогічності художнього твору:

1)персоніфікованість (авторизація, суб-ективізація). Я.Ф.Андрєєва, характеризуючи ознаку „персоніфікованість” літературного твору, розглядає контакт читача з літературним твором у вигляді своєрідного трикутника стосунків „читач - образ -автор". Я.Ф.Андрєєва наводить приклад з „Маленьких трагедій" О.С.Пушкіна, які закінчуються словами Герцога: „Он умер. Боже!Ужасный век, ужасные сердца!".

Я.Ф.Андрєєва зазначає, що читач відчуває те, що дана репліка ніяк не може належати Герцогу - молодій людині, синові своєї епохи, свого часу. Читач розуміє, що це - коментар іншого - автора, інтелектуально зрілої, мудрої людини, яка висловила свій загальний погляд на сучасну епоху. У словах Герцога ми чуємо голос О.С.Пушкіна, який не вдався до повного об'єктивування своїх персонажів.

2)наявність у тексті різних поглядів на поставлені проблеми, зіставлення різних позицій,

3) адресованість тексту, тобто спрямованість його на певну групу читачів, намагання автора врахувати їх інтереси, потреби, рівень знань. В науковій літературі однією з характеристик твору з погляду його діалогічності вважається адресованість. Адресованість розглядається як спрямованість тексту на ту чи іншу групу читачів, намагання автора врахувати їх інтереси, потреби, наявний рівень знань, освіту і т.д. Пряме звертання автора до читача, зауважує дослідниця, можна знайти у самих текстах. Так, наприклад, у „Євгенії Онєгіні" О.С.Пушкіна митець відверто апелює до адресата:

„Кто бы ни был ты, о мой читатель, –

Друг, недруг, я хочу с тобой

Расстаться нынче как приятель..."

4) наявність шпарин (лакун), які ніби задають ритм внутрішнього діалогу читача. Н.В.Чепелева зазначає, що діалогічний текст характеризується наявністю у ньому пауз, лакун, шпарин, які ніби-то задають внутрішній ритм діалогу з читачем. Автор навмисне чогось не додає, не дописує, не закінчує, надаючи можливість зробити це читачеві.

5) принцип дзеркальності, що полягає в зображенні образу героя не прямо, а через показ відображення (віддзеркалення) його долі в долях інших людей. Н.В.Чепелева зауважує, що літературний твір також має діалогічний характер з огляду на принцип дзеркальності. Особливість його в тому, що створення образу героя відбувається не шляхом зображення його долі, душевного стану, рис характеру – тобто шляхом прямого зображення, – завдяки відображенню у долях інших людей.

Принцип дзеркальності вимагає надзвичайної майстерності автора й активної читацької творчості. Дзеркальність дає читачеві більше, ніж пряме, безпосереднє, експліцитне зображення героїв. Отже, читач бачить не людей, а їх відображення в інших. Це спрямовує думку до активного пошуку, до розуміння даного героя твору, його вчинків та поведінки тощо.

Зазначені діалогічні характеристики тексту яскраво свідчать про спрямування автора тексту на діалогічну співпрацю з читачем, вони підпорядковані вирішенню головного завдання автора: пробудити почуття і думки, змусити читача звернутися до свого внутрішнього світу, переосмислити цінності або відкрити прекрасне у людині.[5, с 329]

Отже, діалогічність літературного твору великою мірою забезпечується внутрішнім мовленням персонажів. Внутрішнє мовлення у кожному літературному творі виступає складовою частиною мовленнєвої партії персонажа. Поряд з діалогічним (зовнішнім, вимовленим) внутрішнє мовлення відіграє суттєву роль в розвитку сюжету твору. Діалогічність зовнішнього мовлення значно впливає на розвиток подій, відображає мотиви поведінки героїв твору, розкриває їх причинно-наслідкові зв'язки, висвітлює їх сутність тощо.

Проаналізувавши існуючі в науковій літературі положення щодо діалогічності літературних творів, а також спираючись на концепцію Г.О.Балла щодо типових варіантів погодженого підсумку діалогу [3], ми сформулювали види діалогізму, які мають місце також і при читанні особистістю літературних творів та обумовлюють процес розуміння останніх. Нагадаймо, що виходячи із принципів діалоگو-культурологічного підходу в освіті, Г.О.Балл створює модель діалогу, яка орієнтується на прилучення його учасників до наукової культури [3, с 102–108]. Навчальний діалог буде продуктивним тільки тоді, коли він наближає кожного його учасника до досягнення істини, а результати дискусії залишаються відкритими. Г.О.Балл вважає, що „зовсім не обов'язково (а при обговоренні досить глибоких проблем – неможливо) досягти згоди з усіх питань, котрі обговорювались під час діалогу. Йдеться про згоду щодо підсумку діалогу - підсумку, який має бути явно сформульований" [3, с 104]. Виходячи з даного положення, Г.О. Балл виділяє три типові варіанти погодженого підсумку діалогу:

підсумок діалогу збігається з думкою когось одного з його учасників;

підсумок діалогу формується „шляхом синтезу компонентів, кожен з яких бере початок у думці когось із учасників діалогу”;

підсумок, сформований на метарівні, тобто „узгоджене знання про знання”.

Результати діалогу не зводяться до певного підсумку, узгодженого всіма його учасниками, а включають також індивідуальні думки. Дана модель діалогу орієнтується на прилучення його учасників до наукової діяльності як підсистеми культури.

Отже, спираючись на дану концепцію Г.О.Балла щодо типових варіантів погодженого підсумку діалогу, ми визначили такі види діалогізму:

1. Координативний діалогізм, який передбачає урахування особистістю суб'єктності співрозмовника, яким у даному разі виступає суб'єкт літературного твору, тобто його позиції, думок, поглядів. Так, складовою координативного діалогізму є суб'єктно орієнтований компонент, тобто сприйняття певного змісту повідомлення іншої людини, що, на жаль, часто веде до підпорядкування іншій особистості, погодження з її судженнями тощо.

2. Субординативний діалогізм, який на відміну від координативного орієнтується не так на особистісний аспект, як на процесуальність взаємодії в широкому розумінні цього слова. На перше місце тут виступає змістовність діалогічних реакцій, їх послідовність, взаємообумовленість та взаємодоповнення. Субординативний діалогізм передбачає суб'єктно-дискурсивний компонент як раціональне обґрунтування власної точки зору, що, безперечно, передбачає також толерантне ставлення до думок співрозмовника (навіть якщо тим співрозмовником є автор твору, який виступає у ролі „двійника” або „опонента” (за М.М.Бахтініним), але обов'язковою домінантою, безперечно, є власна гіпотеза, позиція, думка тощо.

3. Особистісно-рефлексивний діалогізм є найбільш глибоким за змістом з огляду на розуміння партнера у спілкуванні. Суб'єктність в даному разі виступає як детермінанта розвитку власного бачення особистістю своєї позиції, що передбачає розвиток критичного ставлення до своєї точки зору та думок, здатності розуміти та усвідомлювати висловлювання партнерів у спілкуванні, обґрунтовувати власні судження, ставити питання, формулювати сумніви, вносити нові ідеї та пропозиції, висловлювати нетрадиційні, оригінальні думки, виправляти висловлювання інших учасників спілкування, використовуючи водночас те, що є в них прийнятним. Всі інші підструктури діалогізму – асоціативна, імажинативна, експресивна – тісно чи іншою мірою можуть відноситися до систем координативного, субординативного та особистісно-рефлексивного діалогізму.

Отже, такі ознаки літературного твору, як персоніфікованість, наявність різних поглядів, смислових позицій, точок зору на актуальні проблеми, адресованість, використання шпарин (лакун), дзеркальність характеризують твір з погляду діалогічності останнього. Усі ці ознаки яскраво свідчать про спрямованість автора тексту на діалогічну співпрацю з читачем. Головне завдання автора не в тім, щоб примусити читати його твори, а в тім, щоб актуалізувати почуття, думки реципієнта, змусити його звернутися до свого внутрішнього світу, переосмислити цінності або відкрити деякі нові риси в людині, побачити її з іншої, можливо навіть з протилежної сторони [5, с 331].

Список використаних джерел

1. Андреева Я.Ф. Формування у учнів старших класів прийомів діалогічного читання художнього тексту : дис. ... кандидата психолог. наук : 19.00.07 / Ярослава Федорівна Андреева. - К., 2002. - 225с.
2. Андреева Я.Ф. Читання, як діалогічна взаємодія автора і читача / Ярослава Федорівна Андреева // Діалогічність як форма існування і розвитку особистості : монографія / [за загальною ред. Г.О. Балла, М.В. Папучі]. – Ніжин : Міланік, 2007. – С. 231-249.
3. Балл Г.О. Проблема гуманізації освіти та діалогічний підхід // Діалогічна взаємодія у навчально-виховному процесі загальноосвітньої школи / За ред. В.В. Андрієвської, Г.О. Балла, А.Г. Волинця та ін. – К., 1997. – С. 6-27.
4. Культурологічні та психолого-педагогічні аспекти гуманізації освіти: Науково-методичний збірник / За ред. Г.О. Балла. – К.: Наукова думка, 1998. – 196 с.
5. Михальчук Н.О. Розуміння літературних творів старшокласниками(психологічний аспект).-К., 2009. – С. 312-332.

ХУДОЖНІЙ СВІТ НОВЕЛ ДЖЕКА ЛОНДОНА

**Коробчук Віталія, студентка, Воробйова Л. М., канд. філ. наук, професор
Рівненський державний гуманітарний університет**

Проблема вивчення твору як художнього світу залишається маловивченою цариною літературознавчої науки, незважаючи на достатню кількість робіт, присвячених їй (М. Бахтін, Д. Ліхачов, Г. Клочек, Н. Тарасенко та ін.). «Художній світ літературного твору», «внутрішній світ літературного твору», «художній світ письменника» є словосполученнями, що мають термінологічний статус. Словосполучення «внутрішній світ художнього твору» вперше було легалізовано як операціональна категорія академіком Д. Ліхачовим ще в 1968 році на сторінках журналу «Вопросы литературы» [4, с.346]. М. Бахтін визначив кілька параметрів внутрішнього світу літературного твору, серед яких чи не найважливішим, на його думку, є простір і час. У світі художнього твору простір і час перебувають тісно поєднаними, таку єдність учений назвав хронотопом [1, с.43].

ЗМІСТ

ПРИРОДНИЧО-МАТЕМАТИЧНИЙ НАПРЯМ

Волошин М.О., Волошин О.М. Дилатометричні та в'язкопружні властивості полімерних металонанокомпозитів	3
Килюшик Тетяна, Воловик Г.П. Аналіз чисельності метеликів роду COENONYMPHA на території Білоозерського масиву Рівненського природного заповідника.	4
Гроголь Святослав, Нечипорук Ірина. Хімічне розпізнавання речовин за допомогою сенсорів.	5
Кошицький В.В., Ковальчук Іван. Безвідходні технології в сільському господарстві.	6
Кущеріб Тетяна Миколаївна. Риюча діяльність ссавців як чинник, стимулюючий процеси ґрунтоутворення.	7
Макєєва Діана, Яремчук Дарина, Демчик С.П. Знаходження нестационарної теплопровідності всередині плоскої стінки.	8
Малежик Петро, Січкач Т.Г. Термомеханічні властивостей епоксидних композитів, наповнених нанодисперсним алмазом.	10
Філіппова Лариса Валеріївна. Вивчення фізико-хімічних властивостей в реакції окиснення CO на Fe-Mn оксидних системах.	10
Цегельник Юлія, Лопаткін Р.Ю. Генерація квазімонохроматичного рентгенівського випромінювання за допомогою сфокусованого пучка протонів.	12
Адамчук Анна, Бишук Віталій, Панай Ольга, Вороницька В.М. Розробка web-сайту факультету математики та інформатики РДГУ.	14
Андросов В.И., Данич В.Н. Модель информационно-управленческой архитектуры организации и защита информации.	17
Гаврюсєва Д.М., Вороницька В.М. Розробка мультимедійної НКП «Векторна комп'ютерна графіка».	18
Мельник Павло, Пожидаєв В.Ф. Розробка комп'ютерної моделі для проведення чисельних експериментів по вивченню тягово-динамічних характеристик тягового рухомого складу.	18
Опанасюк О., Петрівський Я.Б. Чисельні експерименти по реалізації методу регуляризації Тихонова із застосуванням одного із сучасних програмних продуктів комп'ютерної математики Mathcad.	20
Пастушок І. В., Подляшаник Л. А. Узагальнення результатів розв'язку задачі Колмогорова-Нікольського на різних класах функцій.	21
Придюк П.І., Петрівський Я.Б. Розробка експертної системи діагностування комп'ютерних засобів.	22
Романюк С. М., Соколовська О.П. Автоматизація знаходження багатofакторних регресійних моделей.	25
Сірець О. В. Динаміка нелінійної динамічної моделі Солоу для випадку лінійно-однорідної виробничої функції.	26
Файчук О.О., Сяська Н.А. Метод математичного моделювання як один із засобів розвитку творчих здібностей учнів під час розв'язування планіметричних задач.	27
Ярошак Роман, Батишкіна Ю.В. Розробка он-лайн гри для мобільних телефонів на платформі JAVA.	29

СУСПІЛЬНО-ГУМАНІТАРНИЙ НАПРЯМ

Абрамчук Катерина, Шеретюк В.М. Особливості діяльності німецької окупаційної системи вербування та депортації на Волині в 1941 – 1945 рр.	30
Андрєєва Анастасія. Торгівельна конкуренція як головний конфліктогенний чинник у відносинах між Англією та Нідерландами (XVII ст.).	32
Бондарець Олександр, Сєверова О.В. Специфіка російського лібералізму в концепції Б.М. Чичеріна.	33
Віруцька Світлана, Постолюк Р.М. Уряд Румунії в контексті подій «Празької весни».	35
Генега Ірина, Троян С.С. Зовнішня політика Російської федерації 1990-х рр.: пошук стратегії.	36
Головіна Кароліна, Давлєтов О.Р. BDM – від «сестринських громад» до єдиної державної організації для дівчат у Третньому рейху.	38
Гуменюк Олеся, Кукурудза А.В. Релігійна домінація у франко-візантійському суперництві VIII-IX ст.	39
Давидчук Сергій, Савчук П.О. Україна-Ізраїль: співробітництво на рівні силових структур.	41
Данильчук Тамара. Франко-німецьке протистояння у форматі Марокканської кризи 1905-1906 рр.	42
Доценко Катерина, Давлєтов О. Р. Ідея об'єднаної Європи: зарубіжна історіографія.	43
Дудка Наталія, Давидюк Р.П. Від УНДО до ФНС: причини радикалізації політичної платформи Дмитра Паліїва.	45

Євсович Роман, Сєверова О.В. Благодійність у Росії в 2-й пол. XIX – поч. XX ст.: традиції та особливості.	46
Звягіна Олександра, Давлетов О. Р. Ідеологія неонацизму в сучасній Україні.	48
Зущенко Оксана, Карпухіна Тетяна. Міжнародна реакція на голодомор 1932-1933 рр. в Україні.	49
Івчик Наталія, Гон М. М. Питання прававласності поляків та євреїв у південно-західному краю Російської імперії другої половини XIX століття.	50
Ісаченко Вікторія, Побірченко Н.С. Павло Гнатович Житецький – фундатор української педагогічної думки другої половини XIX – початку XX століття.	52
Капустін Г.М., Стоколос Н.Г. Організація та проведення ювілейних святкувань, як одна із форм місіонерської діяльності братств на Волині в другій половині XIX – на початку XX ст.	53
Капустін К.М., Моця О.П. Проблема розвитку південноруських земель у післямонгольський час в дореволюційній історіографії.	54
Козачук А. А. Ставлення української еліти щодо процесу інкорпорації Гетьманщини до складу Російської імперії в I пол. XVIIIст.	56
Колегова Диана, Панкова Вікторія. Політика разрушений: взгляд истории.	58
Кривобороденко Сніжана, Міняйло І. В., Волков О.Г. Критика кантівської теорії О.О. Козловим та простір і час історії.	58
Литвиненко Наталя, Нестеренко Л. О. Науковий спадок І. В. Луцицького.	59
Лукащик Ганна, Савчук Петро. Зовнішньополітична доктрина СРСР у 20–30-і рр. та Німеччина	60
Мишков В. Я., Шугаєва Л. М. Становище громад старообрядців в сучасній Україні: проблеми та перспективи розвитку.	61
Міюц Ю.В., Давлетов О.Р. Перебудова шкільної освіти у Третньому рейху (1933-1939 рр.): на прикладі діяльності Орденсбургів.	63
Паврозник Тетяна, Давидюк Р.П. Протиріччя у партії „Сельроб” напередодні та в умовах парламентських виборів 1928 року у Польщі.	65
Писцьо Віталіна Романівна. Репатріація українських громадян вивезених на примусові роботи до Німеччини.	66
Процюк Віктор, Шеретюк В. М. Анархізм Нестора Махна як унікальна національна складова анархістського руху Російської імперії.	68
Радовенчик Тарас. “Київська наступальна операція” в планах німецького командування.	70
Романчук Тетяна, Гон М. М. Особливості національної консолідації у повоєнній Німеччині.	72
Самсонюк Т., Гон М. М. Особливості ведення слідства органами НКВС стосовно членів ОУН у 1939-1941рр. (на прикладі архівно-слідчих справ Державного архіву Рівненської області).	73
Сейтумерова Э.З., Зарединова Э.Р. Историческое наследие крымскотатарского народа: традиции и современность.	75
Столярчук О.Ф., Галуха Л.Ю. «Острозька Біблія» - особлива духовно-літературна пам'ятка українців.	76
Стрільчук М.С., Савчук П.О. Основні етапи формування колоніальних імперій європейських держав.	77
Троян Віктор. Проблема європейської ідентичності в основних концепціях пан'європеїзму.	79
Харковець Анна, Гон М. М. «Расовий концепт націонал-соціалізму: теоретичні аспекти та практичне втілення».	81
Хромов Пётр, Семёнова Н.В. Изучение в Украине и России национально-освободительной борьбы ОУН и УПА 1939-1954 гг.	83
Виперайленко Ірина, Котова Л.В. Підвищення рівня зайнятості молоді на вітчизняному ринку праці.	84
Говоров Н.П. Поколение информационного скольжения.	86
Ілляк Олексій. Проблеми професійної орієнтації та зайнятості молоді на ринку праці України.	87
Лялина А.И., Андреева-Лялина З.В. Украина и Европейский Союз: проблемы евроинтеграции.	89
Наумов Андрій. Політична культура сучасної української молоді: стан і перспективи розвитку.	91
Слабчук Т.А. Особливості та проблеми формування інституту жіночого політичного лідерства у сучасному політичному процесі України.	92
Українець В. О., Гон М. М. Етнічний екстремізм – теоретичний аспект.	93
Shkolenko Dar'ya, Suleimanova V.R. Some problems and tendencies of english semantics.	94
Антончук Анна, Воробйова Л.М. Концепція людини і світу в творчості Ернеста Хемінгуея.	95
Байло Ю. Лінгво-методичні основи тестування з іноземної мови у Вищих навчальних закладах.	96
Бражук В. Рефлектирующий герой в пьесе А. Вампилова «Утиная охота».	97
Дячук Оксана, Середюк Л.А. Використання мультимедійних технологій у вивченні німецької мови.	98
Катеринчик Юлія, Середюк Л.А. Художня майстерність Гете у філософській драмі «Фауст».	100
Козлюк Н.В., Михальчук Н.О. Характеристика фабульного тексту з погляду його діалогічності.	101
Коробчук Віталія, Воробйова Л. М. Художній світ новел Джека Лондона.	103

Кудрєвич Юлія, Фрідріх А.В. Семантико-структурні та стилістичні особливості фразеологічних одниць сучасної англійської мови на позначення «характеристика людини»	105
Куценко Анастасія, Воробйова Л.М. Інтертекстуальні явища у творчості Дж. Г. Байрона	108
Лєвчишин Марія, Михальчук Н.О. Романтизм як літературний напрям	109
Магас Оксана, Воробйова Л.М. Біографізм новел Ернеста Гемінгвея	111
Маландюк Тетяна, Ярута Н.П. Some peculiarities of Charles Dickens' individual literary style in the novel "Bleak house"	112
Михальчук Н.О., Забава М.М. Компаративний аналіз драматургії В.Шекспіра та Б.Шоу	114
Міхєнко Оксана, Зубілевич М.І. Розвиток іншомовної комунікативної культури учнів молодших класів засобом інтегрованих занять з англійської мови	115
Назарук Анна, Серєдєк Л.А. Концепт „жінка” в німецькій фразеології	116
Плєвако Наталія, Бігунова С. А. Особливості писемних текстів різних жанрів побутового стилю (на матеріалі англійської мови)	117
Попик І.О. Прояви творчої ідентичності Б.Бойчука у збірці „Третя осінь”	119
Рачок Вероніка, Фрідріх А.В. Компаративний аналіз структурних та семантичних особливостей колоративних композитів української та англійської мов	120
Сичова Анна, Фрідріх А.В. Функціональні особливості інтертекстуальності у творах Д.Брауна («Код да Вінчі», «Ангели і Демони»)	123
Сузанская Т.Н. Некоторые особенности эволюции материнской темы в истории русской литературы XIX-XX вв.	125
Базик Людмила, Костюк Л.К. Відродження писанкарства та його популяризація на сучасному етапі	127
Бєнєщук Руслан, Савчин Л.М. Розвиток художніх потреб дітей на заняттях у хореографічному колективі	128
Димченко Сергій. Педагогічна взаємодія викладача та студента у процесі навчання гри на ударних інструментах	129
Карєва Єкатєрина, Дубинина Д.Н. Использование нетрадиционных техник рисования в работе с детьми, имеющими речевые нарушения	131
Коваленко Анна, Аксьєнова І. Ю. Стилїзація хореографічного твору як формотворчий процес (на прикладі діяльності дитячого хореографічного колективу)	132
Ковбарь Ольга, Волошина Л.П. Становлення балетного мистецтва в Україні (20-30-ті рр. XX століття)	133
Комисарук Татяна, Горбатова Е.В. Использование игровых приемов в изобразительно-творческой деятельности старших дошкольников	135
Лапсьок Надія, Горбачук Р.Л. Танець модерн як засіб вираження психологічного стану танцівника	136
Лєгка Алїна, Аксьєнова І. Ю. Роль Іржі Кїліана у сучасному хореографічному мистецтві	137
Мєльник Тетяна, Волошина Л.П. Історія розвитку та становлення хореографічного мистецтва Рівненщини	139
Мєльничук Олена. Модернізм в українській драматургії кінця XIX – початку XX століття	139
Омєлящик Інєсса, Горбатова Е.В. Развитие изобразительного творчества детей старшего дошкольного возраста	141
Сидорик Тетяна, Голод І.В. Роль ілюстраторів часопису «Будяк» у розвитку сатиричної графіки Львова у 20-х роках XX ст.	142
Черніговець Т.І. Функціонування дитячого фольклорно-ігрового дозвілля в контексті сучасних глобалізаційних процесів	144
Черніговець О. Класична музика – ефективний засіб психотерапії (аналітичний огляд інформаційних матеріалів)	145
Гєккєль А.В. Вплив творчості Тараса Шевченка на розвиток хореографічного мистецтва в Україні	145
Яцьок Ганна, Лобан Т.Й. Тренаж в системі підготовки виконавця народно-сценічного танцю	146
ЗМІСТ	148

Наукове видання

„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ”

*Частина 2. Природничо-математичний
та суспільно-гуманітарний напрями*

**Матеріали III Міжнародної
науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців**

**19–20 травня 2010 року
м. Рівне**

Відповідальний за випуск – Войтович І.С.
Комп’ютерна верстка – Литвак А.М.

Формат 60*84/16. Папір офсетний. Гарнітура Times New Romans.
Друк різнографний. Ум. друк арк. 30. Тираж 300 прим.

*Віддруковано засобами оперативної поліграфії ПП Самборський І.О.,
вул. Толстого, 3, м. Рівне, Україна, 33028.*